

hvad der utvivlsomt fremgaaer af de foreliggende Vidnesbyrd — i en meget trængende og en i flere Henseender meget uheldig Stilling. Der er Meget, som taler for, at der fra denne eller hiin Rilde tilflyder hende nogen Hjælp. Det synes at være aldeles vist, hvad hun anfører som Støtte for sit Andragende, at det lærde Skolevæsens Fond erholdt meget betydelige Indtægter ved Nedlæggelsen af Slagelse lærde Skole, i hvis Sted Realskolen traadte, og hun henviser iøvrigt til — hvortil jeg ogsaa antager, hun er berettiget — at hendes Mand var almindelig anerkjendt som en dygtig Bestyrer af Skolen og har vidst at hæve den til det gode Navn, den har. Hvorvel nu Kirke og Underviisningsministeriet har svaret benægtende paa et Andragende fra hende, har Udvalgets Fleertal dog troet i Henhold til samtlige de Forhold, som fremkom ved Slagelse lærde Skoles Nedlæggelse, at burde imødekomme hende, og man har meent derved ligesom at imødekomme ogsaa den vedkommende Communalbestyrelse og By og hele den Stemning, som maaskee endnu ikke er forsvunden imod, hvad der skete med Slagelse lærde Skole for en Deel Aar tilbage. Man har meent, at det var et lille Offer, som ikke havde stort at betyde, naar det ellers kunde bidrage til at udvise den Rest af Mistemning, som endnu kunde være tilstede paa Grund af den omhandlede Nedlæggelse af Skolen. Udvalgets Mindretal har derimod antaget, at, hvormeget end Villighed kunde tale for at hde hende nogen Understøttelse, maatte denne dog ikke nærmest paa hvile Staten, og man har ganske vist Exempler fra ganske lignende Skoler paa, at Amtsstolefonden har paataget sig Pensionsbyrden, ikke blot for enkelte Lærere ved saadanne Skoler, men for det hele Lærerspersonale. Jeg kan i den Henseende tale af egen Erfaring, idet, dengang Kolding lærde Skole blev nedlagt under samme Forhold som Skolen i Slagelse, ansatte Amtsstolefonden samtlige Lærere ved en der etableret Realskole som pensionsberettigede af Skolefonden. Saadanne Exempler styrke ganske vist den Betragtning, at hun nærmest maatte være henviist til Amtsstolefonden og maaskee tildeels ogsaa til Byen; jeg vilde navnlig foretrække det Første som den, i hvis Interesse

Skolen nærmest eksisterer. — Andragendet under Nr. 22 er fra Premierlieutenant Willow, forhen Assistent ved det militaire Varedepot. Der er om hans Sag forhandlet saa Meget i denne Sal — om ikke i Rigsdagen, saa i en Forsamling, hvor Mange af os her ogsaa vare tilstede — at jeg tør antage, at dette Spørgsmaal er meget velbekjendt for de allerfleste af de Herrer. Der fandt nemlig om denne Sag en Forhandling Sted her i Salen i Slutningen af Rigsraadets Session forrige Aar, og den Maade, hvorpaa man sluttede denne Sag, har for Udvalget været den stærkeste Opfordring til at henvide dette Andragende til Ministeren. Man har ikke ladet ude af Betragtningen, at den vedkommende Mand er iblandt de Reserveofficerer, til hvilke der som saadan er foreslaaet at give en Understøttelse, men vi anbefale hans Andragende heller ikke som Følge af hans Stilling i Krigen og som Reserveofficer, men vi puste derimod hans Andragende seet fra det Synspunkt, at han i 10 paa 11te Aar har været Assistent ved Varedepotet, og at han har forestaaet denne Bestilling til sine Foresattes fulde Tilfredshed, blot med Undtagelse af den sidste midlertidige Foresatte, som fik ham afflediget, og at han blev afflediget under saadanne Forhold, at man ikke kan skjønne rettere, end at Grunden til Affledigelsen egentlig var den, at han til den Commission, der var nedsat i Varedepotsagen, havde givet oplysende Meddelelser, som gik i en Retning, der ikke var videre behagelig for dem, som foresaaede hans Affled, og det er disse Forhold, som især opfordre Udvalget til at anbefale hans Andragende. — Under Nr. 23 findes et Andragende fra Exam. juris Stephansen, hvori han andrager om, at 600 Rd. eller en saa stor Deel deraf, som man maatte finde billigt, maa udbetales ham af Statskassen. Forholdet i den Henseende er følgende: En Søn af Andrageren, der var Reservelieutenant, gjorde i sidste Krig activ Tjeneste, men ubekjendt med Forholdene indmeldte han ikke til Livsfor sikringsanstalten, i hvilken han havde for sikret sit Liv for den nævnte Sum, at han saaledes var indkaldt til activ Tjeneste. Han kom tilbage fra Krigen; en Tid efter blev han syg og døde i Slutningen af 1865. Han har ved-